

нага го назначилъ за учителъ въ I мъжка гимназия и го пратилъ да преподава история въ Висшето училище, което било открито въ зданието на сжщата гимназия.

Златарски пожелалъ да иде въ Плиска и да види, какви старини разкопава тамъ рускиятъ ученъ Т. Успѣнски. Тогава, наистина, намѣрили заринати подъ земята на столицата на първото българско царство два много голѣми двореца, изработени отъ дѣлани камъни, крепостъ и християнска църква.

Професоръ

Въ 1897 год. Златарски се върналъ въ София и почналъ да преподава българска история на студентитѣ, а тъй сжщо и за българскитѣ старини, които се откриватъ въ Плиска и други мѣста, както и Крумовия конникъ, изсѣченъ въ скалитѣ при село Мадара.

Въ 1904 год. Висшето училище било обѣрнато въ университетъ. Златарски за доброто си преподаване добилъ титла редовенъ професоръ въ 1921 година.

Още по-рано Златарски за голѣмитѣ си трудове билъ избиранъ на разни университетски служби. Два пжти (1903 и 1920 г.) бивалъ избиранъ за деканъ на отдѣлението по история и езикознание, два пжти ректоръ на университета (1913—1914 и въ 1924—1925 г.).

Книжовна и обществена работа

Освенъ професорството въ университета, Златарски билъ виканъ за професоръ въ военното училище и военната академия, въ Свободния университетъ, въ Софийската духовна семинария и други.

Златарски съ голѣмото си знание по българска история билъ каненъ да държи сказки въ много читалища за народа, въ учителски събрания, на голѣми празници и т. н. Той не оставалъ почти нито единъ празникъ безъ покана. Винаги билъ заетъ и препълненъ съ поржчки.